Pojmenuj tento rok !

Introit:
příběh - **Řekněte to dřív!**

On byl robustní, měl silný hlas a drsné způsoby. Ona byla křehká a velmi něžná. Uzavřeli spolu manželství. On jí dělal pomyšlení, nic jí nechybělo. Ona se zase starala o dům a vychovávala děti. Děti odrostly, oženily se a povdávaly a odešly. Jak už to tak bývá...
Ale ve chvíli, kdy všechny děti byly zabezpečeny, žena ztratila svůj úsměv, hubla a stávala se čím dál průsvitnější. Nemohla jíst a zakrátko už nemohla ani vstát z postele.
Manžel se o ni velmi obával, a tak ji odvezl do nemocnice. U jejího lůžka se střídali lékaři a později i proslulí odborníci. Ale nikdo nemohl přijít na to, o jakou nemoc se jedná. Potřásali hlavami a byli v koncích. Poslední lékař si vzal manžela stranou a sdělil mu: "Řekl bych... jednoduše ... že vaše žena už nechce žít."
Muž si sedl beze slova na okraj lůžka své ženy a vzal ji za ruku. Drobounká ručka se skryla celá v ohromné dlani. Potom silným hlasem rozhodně prohlásil: "Ty neumřeš!"
"Proč?" zeptala se ho hlasem tichým jako lehký závan větříku.
"Protože já tě potřebuju!"
"A proč jsi mi to neřekl dříve?"
Od té chvíle se její stav začal zlepšovat. A dnes se má výborně.
Odborníci se ještě dlouho dohadovali, o jakou nemoc šlo a jakým lékařským zákrokem se uzdravila.

Nikdy nečekej na zítřek, když máš někomu říci, že ho máš rád. Udělej to hned. Nemysli si: "Ale moje maminka, mé dítě, moje žena ... ta to přece ví." Snad to vědí. Ale tobě nic neudělá, když jim to zopakuješ. Nedívej se na hodiny, zvedni telefon: "To jsem já, chci ti říct, že tě mám rád." Vezmi za ruku člověka, kterého máš rád, a řekni mu: "Potřebuju tě! Mám tě rád, mám tě rád, mám tě rád ..."

Čtení: Gn 2/19-20

Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve.Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Genesis 2:19-20

Rok nám přináší 365 mnohých možností. Jsou to dny, které nám Bůh daroval. Můžeme je promarnit starostmi, sklíčeností, nedbalostí... Nebo je můžeme vyplnit tvořivou činností, radostí, vítězstvím a požehnáním. Podle dovednosti můžeme udělat z téže látky krásné šaty, nebo ubohý pytel. Ze stejných poživatin můžeš připravit chutný pokrm nebo ubohý oběd bez chuti. Podle tvého kuchařského umění.
Tak přijímáme každý rok od Boha jako dar. Avšak zodpovědnost vítězně a úspěšně jej využít ... ta spočívá na nás.

Rád bych vám ukázal tři cesty, které jsou důležité pro úspěšný a vítězný život v tom času, který je nám od Boha dán:

1. Nejprve budeme mluvit o našem myšlenkovém světě. S Bohem se setkáváme v Jeho Slovu. Když si vštěpujeme myšlenky Boží "skrze Slovo" do našeho ducha, pak budeme prožívat Boží vítězství a Jeho divy v našem životě. Dbej na to, aby tvoje myšlenky směrovaly stále k Božímu Slovu a k Ježíše, aby ďábel neměl příležitost vetřít se do tvého života. Denně ťukají myšlenky Boží i myšlenky satana na dveře tvého srdce - tvého ducha. Dej na to dobrý pozor, komu otevíráš dveře! Spolupracuješ s Bohem, když smýšlíš tak, jako On. Když však dovolíš přístup myšlenkám ďáblovým, pak jsi přirozené služebník ďábla. Duchovní boj, to je boj myšlenek ve tvém duchu.

2. Rád bych nyní pověděl něco o tvé představivosti. Když soustavně na něco hledíš, působí to úžasnou silou. Buď pro budoucí dobro, nebo pro budoucí zlo.

Pohlédni na příběh Evy v 1.Mojž. 3/6.
Čteme: *Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. Genesis 3:6*
Přemýšlej, co znamenají slova: " *Žena viděla* " Ďábel ji pokoušel když hleděla na strom a později jí učinil ten strom tak žádostivým, že povolila jeho svodu. Jsem si jist, že tato tragedie nenastala v jediném okamžiku; nýbrž Eva se dívala na ten strom vždy znovu a znovu a tak dlouho až utrhla...

Také na počátku velkých požehnáni a velkého dobra bývá viditelná představa. Podívejme se Abrahama. Když čteme 1Mojž.15/5 tak vidíme, jak Abrahama Pán Bůh vyzval: *„Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat." A dodal: "Tak tomu bude s tvým potomstvem."* Abraham se díval ke hvězdám, tak si vždy uvědomoval zaslíbení, které mu Pán Bůh daroval. Vždy znovu tam viděl tváře svých dětí. Bůh dal Abrahamovi vidět jeho budoucnost docela jasně v obrazu nespočetných hvězd. Toto zaslíbení se naplnilo.

3. Rád bych zde poukázal na důležité téma „pojmenování“. Prostřednictvím jména můžeš volat na jakoukoli bytost a je to pevné označení věcí.
Když čteme 1.Mojž.2/19-20 tak poznáváme, jak Bůh volal Adama a jak Adam dal všem zvířatům jména. Bible nám také říká o tom, že když Bůh někoho promění, tedy současné změní i jeho jméno.
Zamysli se nad životem Jákoba! Jákob znamená *„podvodník“*. Avšak když obdržel u potoka Jabok Boží požehnání, změnil anděl Páně jeho jméno z Jákoba na Izraele, což znamená *"Boží bojovník"*. Když bylo jeho jméno změněno, nenavrátil se již zpátky k podvodníkovi.
Když pročítáš život Šimona Petra, tak poznáš, že jeho, jméno Šimon znamená *"rákosí"* a také takový byl. Jeho povaha byla nestálá, klonila se podle větru a měnila se podle nálady. Když však na Petra pohleděl Ježíš, změnil zcela jeho jméno, když řekl: *"Ty jsi Petr, tak se budeš jmenovat.* Petr znamená *"skála"*. Nikdo nevěřil slovům Pána Ježíše, snad se mnozí smáli nad tou změnou Šimonova jména, neboť znali jeho povahu - byla jako rákosí. Avšak když Kristus jeho jméno změnil, po čase začneme Petra poznávat již ne jako rákosí, ale jako skálu. Stal se skálou církve, sloupem prvého křesťanského sboru.

Pomysleme jen s úctou a bázní na tu moc, kterou Pán Bůh daroval Adamovi, když na něho přenesl úkol aby pojmenoval v ráji všechna zvířata. Jaké jméno Adam zvolal, to bylo vždy zvláštním jménem, které označovalo povahu zvířete.

Také my jsme dnes v podobném postavení, jako byl Adam v ráji. Dnes před nás Bůh

staví 365 dní v roce - právě tak, jako přivedl před Adama všechna zvířata. My musíme těm dnům dát jméno a *"tvář"*. Těch 365 dnů je nám předloženo bez jediného jména. Musíte obsah a povahu jednoho každého dne určit tím, že tomu dni dáte jeho vlastní jméno. Můžete mu dát špatné jméno a následkem toho bude zlý. A následkem jednoho špatného určení budou možné zlé i dny další. Mnozí lidé jsou přemáháni smůlou a neštěstím, které prožívají ve svém životě. Oni však často nechápou, že dávají svým dnům negativní jména. Kdyby je pojmenovali dobrými jmény, byly by jim vyšly vstříc a sloužily jen k dobrému. Ano, my můžeme svým dnům dát dobrá jména a tak je nechat sloužit k našemu nejlepšímu prospěchu.

Ať se ti to líbí, nebo nelíbí, ty budeš dávat svým dnům buď vědomě, nebo nevědomě - jména. Tvůj život bude tak, či onak - ovlivňován jmény, kterými pojmenuješ každý jednotlivý den.

> Co se týče mé vlastní zkušenosti, tedy to první, co dělám, když nastupuje nový den, který ještě nemá žádnou tvář, tedy hned v jitře říkám: *"Otče, děkuji ti, že mne dařís novým dnem. Nový dni, tvé jméno buď úspěch! Dnes od časného rána, až do pozdního večera, budeš mi sloužit užitečně.* Někdy se zas raduji z toho, že smím novému dni dát jméno podle zaslíbení Božího, které čtu v Bibli a řeknu: *"Otče, Ty jsi ve 3.ep Jana ve verši 2. zaslíbil:*
> *"Žádám obzvláštně, abys ses dobře měl a zdráv byl tak, jako duše tvá dobře se má."* Proto dávám tomu dni jméno tohoto slova a tak mu dávám "tvář" a tento den přichází potom právě s požehnáními, aby mi po celý ten den takto sloužil.

Závěr:
Také my můžeme dávat dnům, které nám Bůh daruje, jméno a tvář. Učiňme to a nechme je obšťastňujícím způsobem sloužit.
Pán Bůh nám dal veliký dar, když nám daroval 365 dní za rok. Abychom je využili k požehnání musíme se učit:

1. správně myslet
2. duchovním zrakem vidět a
3. v moudrosti dávat jména.

Za každý den roku neseš zodpovědnost a když přijde poslední den v roce a ty zjistíš, že jsi někde selhal, pak za to nemůžeš kárat své bližní. Důvěřuj Bohu, že On ti pomůže, abys poznával, že Jeho láska je ti přítomná každý den, aby tě proměňovala k Jeho slávě !

Amen